

Skatten på arbejde er faldet i Danmark

Skatten på arbejde er faldet i Danmark over en længere årrække. Marginalskatten for højtlønnede er dog fortsat høj set i et internationalt perspektiv, mens marginalskatten for de lavtlønnede er lavere i Danmark end for OECD-landene som helhed og på EU-plan. Lavere marginalskatter for små arbejdsindkomster øger forskelsbeløbet, hvilket isoleret set bidrager til større arbejdsudbud. Samtidig er gennemsnitsskatten generelt lidt højere i Danmark end i OECD, men lavere end i EU. Hvis man medtager forbrugsskatterne, ligger Danmark lidt højere placeret i international sammenhæng. Det afspejler, at de danske forbrugsskatter er relativt høje.

Resumé:

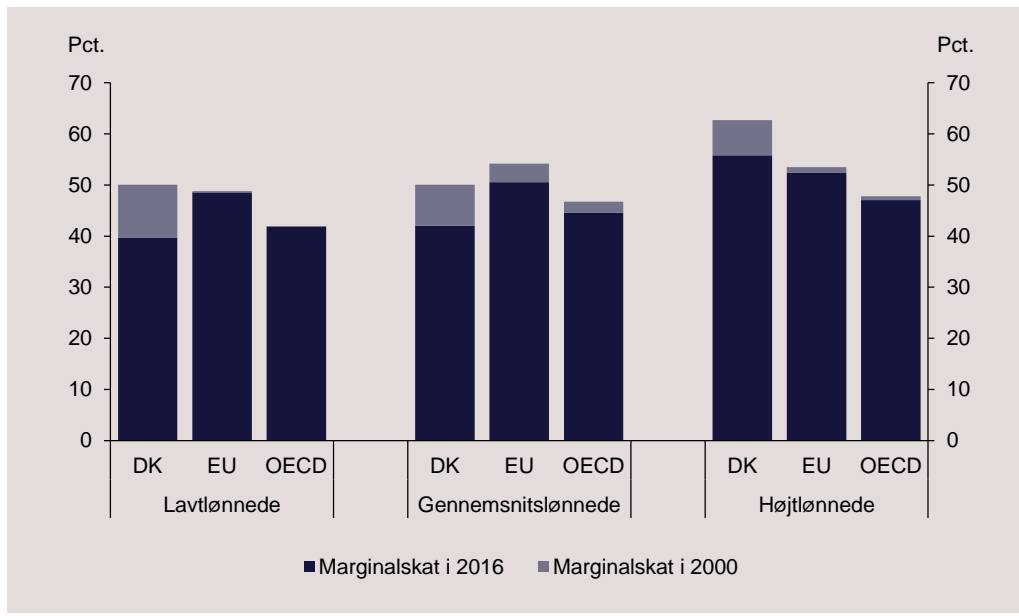
- **Udviklingen i marginalskatten:** Siden 2000 er marginalskatten på arbejdsindkomst i Danmark nedbragt mærkbart – og mere end i gennemsnittet for såvel OECD- som EU-landene. Reduktionen er sket fra et højt udgangsniveau. Marginalskatten er nedbragt mest for lavtlønnede, hvor reduktionen udgør godt 10 pct.-point. For gennemsnitslønnede er marginalskatten reduceret med 8 pct.-point og for højtlønnede med knap 7 pct.-point. Lavere skat på arbejde styrker den økonomiske tilskyndelse til at arbejde flere timer og til at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst. Det øger isoleret set beskæftigelsen og den økonomiske velstand.
- **Marginalskatten i 2016:** Marginalskatten for højtlønnede i Danmark udgør aktuelt 55,8 pct., hvilket fortsat er højt i et internationalt perspektiv. Til sammenligning er gennemsnittet for OECD-landene 47 pct., mens gennemsnittet for de EU-lande, der er med i OECD, udgør godt 52 pct. Marginalskatten for lavt- og gennemsnitslønnede i Danmark udgør henholdsvis 39,7 pct. og 42,0 pct., hvilket er lavere end for OECD som helhed og på EU-plan. Dermed er progressionen i skatten på arbejdsindkomst – målt ved forskellen på marginalskatten for højt- og lavtlønnede – forholdsvis høj i Danmark.
- **Gennemsnitsskatten:** I 2016 er gennemsnitsskatten for alle tre indkomstniveauer i Danmark højere end for OECD som helhed, men lavere end gennemsnittet for EU-landene. Siden 2000 er gennemsnitsskatten på arbejdsindkomst dog nedbragt mere i Danmark end for OECD-landene som helhed og på EU-plan. Gennemsnitsskatten er reduceret mest for de højtlønnede i Danmark.
- **Forbrugsskatter:** Forbrugsskatter i form af moms og afgifter virker som en indirekte skat på arbejdsindkomst. Danmark har nogle af de højeste forbrugsskatter i EU. Derfor er Danmarks placering, hvad angår de såkaldte *effektive* marginal- og gennemsnitsskatter – der tager højde for forbrugsskatterne – lidt højere i en international sammenhæng.

1. Marginalskatten er faldet i Danmark

Skatten af den sidst tjente krone kaldes også for *marginalskatten*. En marginalskat på 50 pct. betyder eksempelvis, at en forøgelse af arbejdsindkomsten med 1.000 kr. isoleret set fører til en ekstra indkomstskattebetaling på 500 kr. Den økonomiske tilskyndelse for beskæftigede til at yde en ekstra indsats afhænger af marginalskatten, der bestemmer forbrugsmulighederne ved en ekstra arbejdstime. En reduktion af marginalskatten vil øge gevinsten ved en ekstra arbejdstime, hvilket trækker i retning af at øge antallet af arbejdstimer.

Siden 2000 er marginalskatterne på arbejdsindkomst i Danmark nedbragt mærkbart – og mere end i gennemsnittet for såvel EU- som OECD-landene. Det gælder for såvel lavtlønnede, gennemsnitslønnede som højtlønnede, *jf. figur 1*. Reduktionen af marginalskatterne i Danmark skal blandt andet ses i lyset af et forholdsvis højt udgangsniveau – navnlig sammenlignet med OECD-landene. Hertil kommer, at det høje udgangsniveau i Danmark især gør sig gældende for højtlønnede.

Figur 1. Marginalskatten på arbejdsindkomst i Danmark, EU og OECD, 2016 og 2000

Anm.: Højtlønnede, gennemsnitslønnede og lavtlønnede er defineret som enlige uden børn med en løn på hhv. 67 pct., 100 pct. og 167 pct. af gennemsnitslønnen for en fuldtidsbeskæftiget i den private sektor. I Danmark er gennemsnitslønnen opgjort på baggrund af DA's årlige StrukturStatistik. Marginalskatten omfatter de personlige indkomstskatter, obligatoriske arbejdstager- og arbejdsgiverbetalte sociale bidrag samt andre lønskatter opgjort i pct. af de samlede lønomkostninger. "OECD" er et simpelt gennemsnit af marginalskatterne for OECD-landene. "EU" er et simpelt gennemsnit for de 22 EU-lande, der er medlem af OECD: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Luxembourg, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

Kilde: OECD.Stat.

Skattereformerne i Danmark gennem de seneste årtier har ført til nedsættelser af skatten på arbejdsindkomst over hele indkomstskalaen – navnlig gennem indførelsen af beskæftigelsesfradraget, afskaffelsen af mellemskatten og forhøjelserne af topskattegrænsen. Formålet har grundlæggende været at øge arbejdsudbuddet og dermed beskæftigelsen og velstanden. Det skønnes, at skattereformerne siden 2002 isoleret set har øget arbejdsudbuddet svarende til ca. 39.000 fuldtids-personer og derigennem bidraget til at øge BNP strukturelt med 32 mia. kr.¹

Marginalskatten for de *lavtlønnede* i Danmark er reduceret med godt 10 pct.-point fra 2000 til 2016, mens marginalskatten for de lavtlønnede stort set er uændret i gennemsnittet for OECD- og EU-landene. Dermed er marginalskatten blandt de lavtlønnede i Danmark i 2016 lidt lavere end gennemsnittet i OECD og noget lavere end gennemsnittet for EU-landene, *jf. figur 1*.

Det bemærkes, at den af OECD anvendte definition af en "lavtlønnet" – på 67 pct. af gennemsnitslønnen for en fuldtidsbeskæftiget i den private sektor – for Danmarks vedkommende svarer til en årlig lønindkomst på godt 275.000 kr. i 2016. Den store reduktion i marginalskatten for (således definerede) lavtlønnede i Danmark skyldes primært, at denne gruppe siden 2002 ikke har betalt mellemskat og derudover har fået nedbragt marginalskatten i kraft af beskæftigelsesfradraget. Det har øget den økonomiske gevinst ved at være beskæftiget frem for at være på overførselsindkomst og har dermed bidraget til at øge arbejdsudbuddet. Mange i denne gruppe kan dog fortsat have en relativt beskedne økonomisk tilskyndelse til at være i beskæftigelse.

Marginalskatten for *gennemsnitslønnede* i Danmark (personer med en årlig lønindkomst på ca. 413.000 kr. i 2016) er reduceret med 8 pct. point siden 2000 og er i 2016 (som for de lavtlønnede) lidt lavere end gennemsnittet i OECD og noget lavere end gennemsnittet for EU-landene.

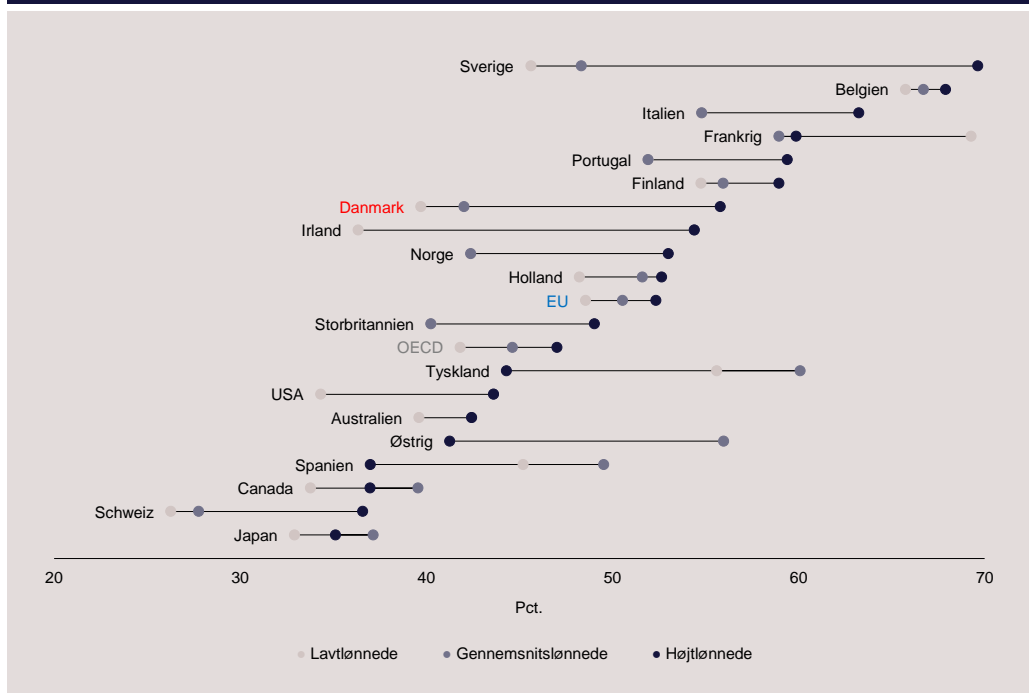
Marginalskatten for *højtlønnede* i Danmark (personer med en årlig lønindkomst på ca. 689.000 kr. i 2016) er siden 2000 reduceret med knap 7 pct.-point, hvilket er en større reduktion end i gennemsnittet for OECD- og EU-landene, *jf. figur 1*. Imidlertid er marginalskatten for højtlønnede i 2016 fortsat klart højere i Danmark end gennemsnittet for både OECD- og EU-landene. I Danmark udgør marginalskatten for højtlønnede således 55,8 pct. i 2016 (ekskl. kirkeskat, i en gennemsnitskommune)². Det er næsten 9 pct.-point højere end for OECD som helhed og ca. 3½ pct.-point højere end på EU-plan.

¹ Jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 114 af 18. november 2016.

² Indkomstaffrapningen af børne- og ungedyden, der blev indført fra 2014, indebærer dog, at forældre med børn under 18 år og en indkomst over 732.900 kr. (efter AM-bidrag, i 2017-niveau), kan få forhøjet den sammensatte marginalprocent med 1,8 pct.-point til i alt 57,6 pct.

Danmark er ikke det land, der har de allerhøjeste marginalsatser, idet fx Sverige, Belgien, Frankrig og Finland har højere marginalsatser for højtlønnede end Danmark, *jf. figur 2*³. Men i forhold til mange andre sammenlignelige lande, fx Norge, Holland, Storbritannien og Tyskland, er marginalskatten for højtlønnede klart højere i Danmark.

Figur 2. Marginalskatten på arbejdsindkomst for udvalgte OECD-lande, 2016

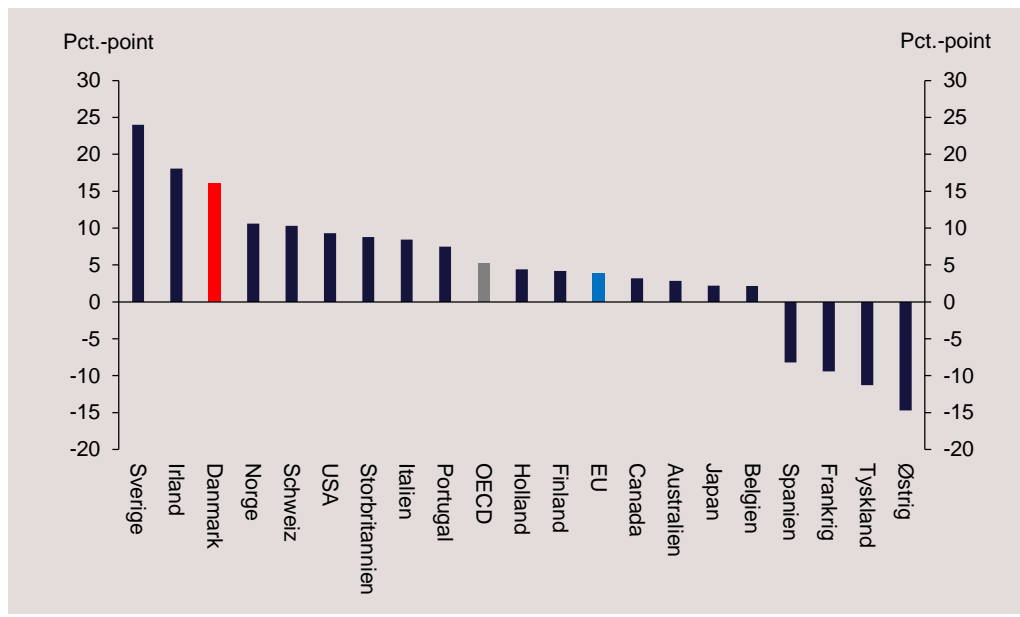
Anm.: Se anmærkningen til figur 1. Landene er rangeret efter niveauet for marginalskatten for højtlønnede. Australien, Irland og USA har samme marginalsat for højtlønnede og gennemsnitslønnede, mens Italien, Norge, Portugal, Storbritannien og Østrig har samme marginalsat for gennemsnitslønnede og lavtlønnede. I disse tilfælde markeres marginalskatten for indkomsttypen med farven for den højeste marginalsat. I Canada, Frankrig, Japan, Spanien, Tyskland og Østrig er marginalskatten for højtlønnede lavere end marginalskatten for lavt- og/eller gennemsnitslønnede. Kilde: OECD.Stat.

Forskellen mellem marginalskatten for højtlønnede og lavtlønnede kan bruges som en indikator for progressionen i beskattningen af arbejdsindkomst. Opgjort på denne måde er progressionen forholdsvis høj i Danmark, når der sammenlignes med andre udvalgte OECD-lande, *jf. figur 3*. Enkelte lande som Frankrig, Spanien, Tyskland og Østrig har ligefrem højere marginalsatser for lavtlønnede

³ I nogle lande, fx Frankrig, indtræder den højeste marginalsat først ved en indkomst, der ligger højere end 167 pct. af gennemsnitslønnen, dvs. ved en højere indkomst end indkomsten for "højtlønnede" i opgørelsen fra OECD. Derfor afspejler figur 1 og 2 ikke den højeste marginalsat for alle landene.

end for højtlønnede. Det indikerer, at disse lande har en såkaldt regressiv beskatning af arbejdsindkomst (hvilket dog hovedsageligt skyldes en øvre grænse for dele af de obligatoriske sociale bidrag til arbejdsløsheds- og sygeforsikring mv.).

Figur 3. Progressionen i beskatningen af arbejdsindkomst i udvalgte OECD-lande, 2016

Anm.: Progressionsindikatoren for de enkelte lande er givet ved forskellen mellem marginalskatten for højtlønnede og lavtlønnede. Enkelte lande har et delvist regressivt indkomstskattesystem – hovedsageligt som følge af en øvre grænse for dele af de obligatoriske sociale bidrag.

Kilde: OECD.Stat samt egne beregninger.

Det bemærkes, at den målte progression i figur 3 ikke altid viser forskellen mellem den højeste og laveste marginalskat i de enkelte lande. Det hænger blandt andet sammen med, at marginalskatten for højtlønnede i OECD's opgørelse er defineret som marginalskatten for en person med en indkomst på 167 pct. af gennemsnitslønnen.

I Danmark sætter det højeste skatte trin – topskatten – allerede ind ved et indkomstniveau svarende til godt 120 pct. af gennemsnitslønnen. Selvom topskattegrænsen i Danmark er øget i flere omgange, er den dermed fortsat forholdsvis lav sammenlignet med indkomstgrænsen for det øverste progressionstrin i en række andre udvalgte OECD-lande, *jf. boks 1*.

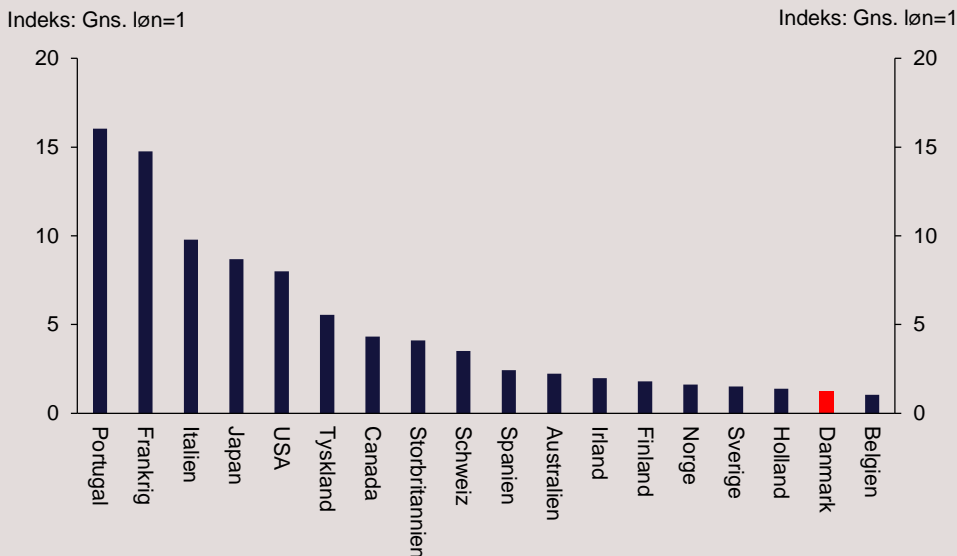
Boks 1. Indkomstgrænsen for det øverste progressionstrin

Det er – med nogen usikkerhed – muligt at sammenligne indkomstgrænserne for den højeste marginalskat (ekskl. obligatoriske arbejdsgiverbetalte sociale bidrag) i de enkelte lande, når grænserne måles i forhold til den gennemsnitlige arbejdsindkomst i de enkelte lande, *jf. figur A*.

Høje indekssværdier indikerer, at indkomstgrænsen for, hvornår der skal betales den højeste marginalskat, ligger langt over gennemsnitslønnen i de enkelte lande. I Danmark starter betaling af den højeste marginalskat – svarende til topskattegrænsen – ved en indkomst på godt 1,2 gange gennemsnitslønnen. Til sammenligning sætter det højeste progressionstrin i Portugal først ind ved en indkomst på ca. 16 gange gennemsnitslønnen (hvorfor det må formodes at omfatte en meget lille andel af de portugisiske skatteydere).

I OECD's opgørelse er marginalsatten for højtlønnede for alle lande defineret som marginalsatten for en person med en indkomst på 167 pct. af gennemsnitslønnen. OECD's marginalsatter for højtlønnede afspejler derfor ikke nødvendigvis for alle lande den højeste marginalskat, men viser derimod marginalsatterne ved et sammenligneligt – relativt højt – indkomstniveau i de enkelte lande.

Figur A. Indkomstgrænsen for det øverste progressionstrin i udvalgte OECD-lande, 2016

Anm.: Figuren viser, hvornår den højeste marginalskat (ekskl. obligatoriske arbejdsgiverbetalte sociale bidrag) på arbejdsindkomst indtræder målt i forhold til gennemsnitslønnen for en fuldtidsbeskæftiget i den private sektor. Figur A kan den ikke kobles direkte til den højeste marginalskat i figur 1 og 2. Det skyldes dels, at marginalsatten i figur 1 og 2 er inkl. obligatoriske arbejdsgiverbetalte sociale bidrag, dels at marginalsatten for højtlønnede ifølge OECD's opgørelse ikke nødvendigvis afspejler det øverste progressionstrin i de enkelte lande.

Kilde: OECD.Stat.

Den viste progressionsindikator i figur 3 er retvisende for forskellen mellem den højeste og laveste marginalskat i Danmark. I mange andre lande sætter det øverste skattetrin imidlertid først ind ved en indkomst, der er væsentligt højere end 167 pct. af gennemsnitslønnen. For disse lande giver den viste progressionsindikator derfor ikke et fuldt ud dækkende billede af forskellen mellem den højeste og laveste marginalskat.

2. Gennemsnitsskatten er blevet lavere i Danmark

Gennemsnitsskatten er et mål for, hvor stor en andel den samlede skattebetaling udgør af arbejdsindkomsten. En gennemsnitsskat på 40 pct. indebærer eksempelvis, at den samlede skattebetaling – i form af indkomstskatter og obligatoriske sociale bidrag – udgør 200.000 kr. ved en årlig arbejdsindkomst på 500.000 kr.

En reduktion af gennemsnitsskatten for beskæftigede i forhold til gennemsnitsskatten for overførselsmodtagere vil styrke den økonomiske tilskyndelse til at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst. En generelt lavere gennemsnitsskat kan samtidig isoleret set påvirke antallet af arbejdstimer negativt, fordi den samme indkomst efter skat (og dermed det samme forbrug) kan opnås ved en mindre arbejdsindsats. Den sidstnævnte effekt skal dog ses i sammenhæng med effekten af lavere marginalskatter, der isoleret set påvirker antallet af arbejdstimer positivt⁴.

Skattereformerne i Danmark gennem de sidste årtier har også reduceret gennemsnitsskatterne på arbejdsindkomst for såvel lavtlønnede, gennemsnitslønnede som højtlønnede, *jf. figur 4*.

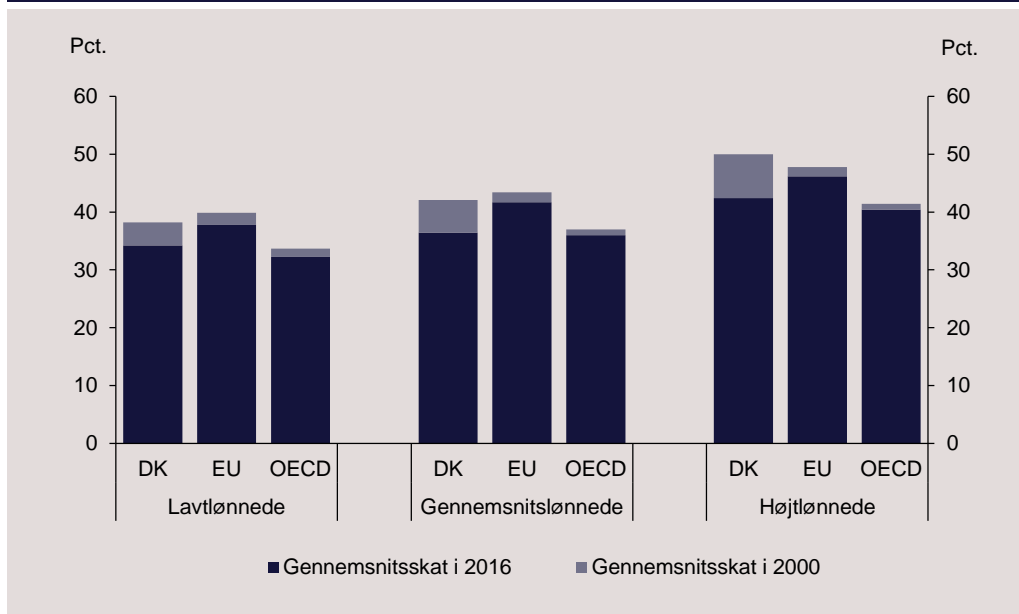
Det bemærkes, at de af OECD opgjorte gennemsnitsskatter ikke omfatter beskatningen af kapitalindkomst og dermed heller ikke afspejler eventuelle virkninger af ændringer i fx skatteværdien af rentefradrag. I Danmark er de gennemsnitlige fradrag for renteudgifter reduceret markant i den betragtede periode – primært som følge af et generelt faldende renteniveau. Derudover er skatteværdien af rentefradraget blevet reduceret. Disse to forhold har isoleret set bidraget til at øge den samlede gennemsnitsskat. Denne effekt indgår imidlertid ikke i de her viste gennemsnitsskatter på arbejdsindkomst.

Gennemsnitsskatten på arbejdsindkomst for højtlønnede i Danmark er reduceret med ca. 7½ pct.-point siden 2000. Den forholdsvis store ændring hænger blandt andet sammen med, at marginalskatten som nævnt er nedsat over hele indkomstskaalen, hvor lavere marginalskat for lav- og mellemindkomster også reducerer gennemsnitsskatten for de højtlønnede. Derudover afspejler det, at

⁴ Empiriske undersøgelser peger gennemgående på, at indkomsteffekten (ved ændringer i gennemsnitsskatten) er relativt lav i forhold til substitutionseffekten (ved ændringer i marginalskatten).

topskattegrænsen er forhøjet. I 2016 er gennemsnitsskatten blandt højtlønnede i Danmark dog fortsat lidt højere end for OECD som helhed, om end lavere end på EU-plan.

Figur 4. Gennemsnitsskatten på arbejdsindkomst i Danmark, EU og OECD, 2000 og 2016

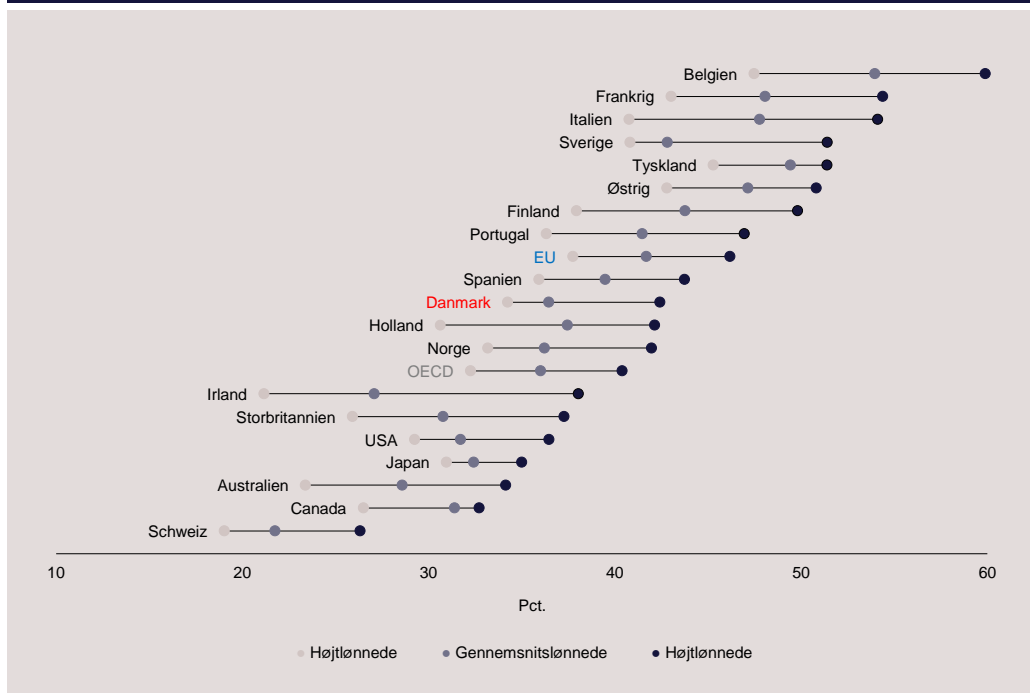

Anm.: Se anmærkning til figur 1.

Kilde: OECD.Stat.

Nogenlunde det samme billede gør sig gældende for lavtlønnede og gennemsnitslønnede i Danmark. Også for disse grupper er gennemsnitsskatten på arbejdsindkomst reduceret siden 2000 – med henholdsvis knap 4 pct.-point og 5½ pct.-point. I 2016 er gennemsnitsskatten for såvel lavtlønnede som gennemsnitslønnede i Danmark dog fortsat lidt højere end for OECD som helhed, om end lavere end på EU-plan, jf. figur 4 og 5. Som nævnt afspejler de her viste gennemsnitsskatter ikke effekten af rentefradrag mv. Gennemsnitsskatterne tager heller ikke højde for forskelle i forbrugsskatter, jf. afsnit 3 nedenfor.

Figur 5. Gennemsnitsskatten på arbejdsindkomst for udvalgte OECD-lande, 2016

Anm.: Se anmærkning til figur 1. Landene er rangeret efter niveauet for gennemsnitsskatten for højtlønnede.
Kilde: OECD.Stat.

3. Forbrugsskatter

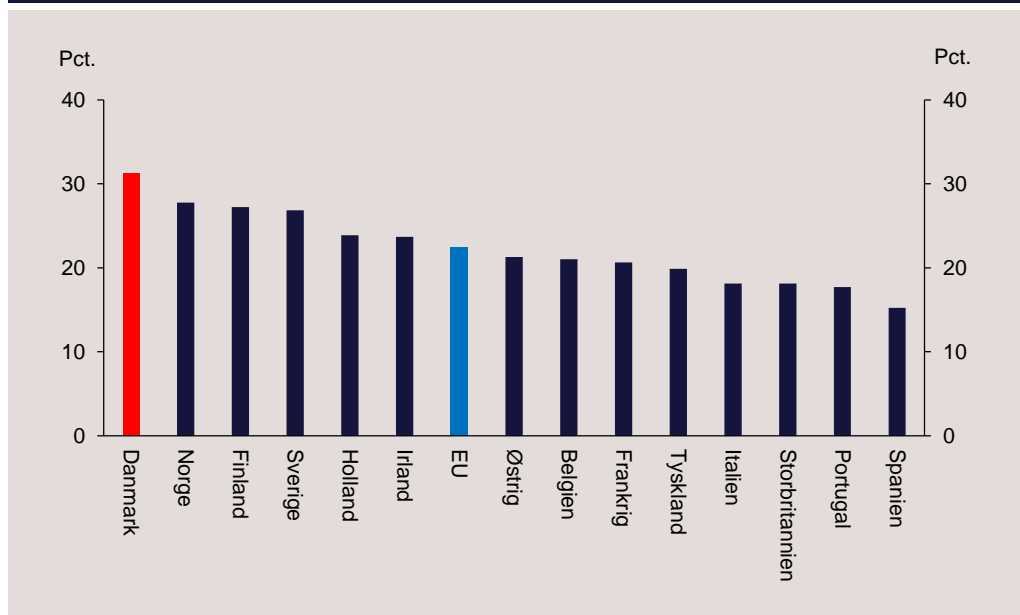
Forbrugsskatter i form af moms og afgifter indebærer højere forbrugerpriser. Det reducerer reallønnen og den reale disponible indkomst, dvs. købekraften. På den måde virker forbrugsskatterne som en indirekte skat på arbejde, der reducerer arbejdsudbuddet. Når skatten på arbejdsindkomst sammenlignes på tværs af lande, er det således relevant at inkludere forbrugsskatterne.

Den gennemsnitlige forbrugsskatteandel angiver de samlede forbrugsskatters andel af husholdningernes samlede forbrug (opgjort i markedspriser, dvs. inkl. forbrugsskatter). En gennemsnitlig forbrugsskatteandel på 25 pct. indebærer eksempelvis, at de samlede forbrugsskatter udgør 25.000 kr. ved et samlet forbrug på 100.000 kr.⁵ Sammenlignes de gennemsnitlige forbrugsskatteandele på tværs af udvalgte EU-lande, har Danmark det højeste gennemsnitlige afgiftsindhold på varer og tje-

⁵ Hvis forbrugsskatterne i gennemsnit udgør 25 pct. af forbruget inklusive forbrugsskatter, så svarer det til en gennemsnitlig forbrugsbeskatning på godt 33 pct. af forbruget eksklusiv forbrugsskatter (idet $33/133 = 0,25$).

nester, jf. figur 6. Det bemærkes dog, at de beregnede forbrugsskatteandele også omfatter det offentliges betaling af moms og afgifter, hvilket indebærer en overvurdering af de reelle forbrugsskatter for husholdningerne. Dette gælder for alle de betragtede lande, men overvurderingen er formentlig størst for Danmark og de andre nordiske lande, som er karakteriseret ved at have forholdsvis store offentlige sektorer.

Figur 6. Gennemsnitlige forbrugsskatteandele for udvalgte EU-lande og Norge, 2014

Anm.: "EU" er et simpelt gennemsnit for de 22 EU-lande, der er medlem af OECD, jf. anmærkningen til figur 1. Moms og afgifter af den offentliges køb af varer og tjenester indgår i de samlede forbrugsskatter, mens det offentlige forbrug indgår ikke i husholdningernes samlede forbrug. Det indebærer, at de beregnede gennemsnitlige forbrugsskattesatser fremstår noget større end de reelle satser. Når der korrigeres for det offentliges betaling af forbrugsskatter, kan den gennemsnitlige forbrugsskatteandel for Danmark opgøres til ca. 26 pct. af det samlede private forbrug (inkl. forbrugsskatter). Med de data, der umiddelbart er til rådighed, er det imidlertid ikke muligt at lave tilsvarende korrigerede opgørelser for de øvrige EU-lande. Det bemærkes, at for lande med en forholdsvis stor offentlig sektor – heriblandt de skandinaviske velfærdssamfund – vil overvurderingen af den gennemsnitlige forbrugsskat alt andet lige være større end for lande med en forholdsvis lille offentlig sektor.

Kilde: Eurostat.

Når der udover skatten på arbejdsindkomst skal tages højde for forbrugsskatterne, kan *den effektive marginalskat* og *den effektive gennemsnitsskat* beregnes, jf. boks 2. Den effektive marginalskat er et mål for, hvor meget den samlede skattebetaling (inkl. forbrugsskatter) stiger, når arbejdsindkomsten forøges, mens den effektive gennemsnitsskat er et mål for, hvor stor en andel den samlede skattebetaling (inkl. forbrugsskatter) udgør af arbejdsindkomsten.

Boks 2. Beregning af den effektive gennemsnitsskat og den effektive marginalskat

Den gennemsnitlige direkte skat på arbejdsindkomst, t^d , er defineret som den samlede direkte skattebetalings andel af arbejdsgiverens samlede arbejdskraftomkostning før skat. Den direkte skat består af indkomstskat og obligatoriske sociale bidrag. Den marginale direkte skat på arbejdsindkomst, m^d , er tilsvarende defineret som stigningen i den samlede direkte skattebetaling ved en forøgelse af arbejdsgiverens arbejdskraftomkostning.

Den gennemsnitlige forbrugsskatteandel, c , beregnes som forbrugsskatternes andel af husholdningernes samlede forbrug (inkl. moms og afgifter). Når lønmodtageren står med en krone i hånden, vil forbrugsskatterne altså udhule den pågældende kroners købekraft med faktoren $1+c$, fordi forbrugsskatterne driver en kile af størrelsen c ind mellem den pris, som forbrugerne skal betale, og den pris, som producenten modtager. For hver kroners udgift til arbejdskraft, som arbejdsgiveren afholder, vil lønmodtageren altså i gennemsnit stå tilbage med en købekraft på $(1-t^d)/(1+c)$.

Den samlede effektive gennemsnitsskat på arbejdsindkomst, t , er givet ved med den samlede direkte og indirekte gennemsnitlige skatte kile mellem arbejdsgiverens udgift til arbejdskraften og lønmodtagerens købekraft:

$$(1) \quad t = 1 - \frac{1-t^d}{1+c} = \frac{t^d+c}{1+c}$$

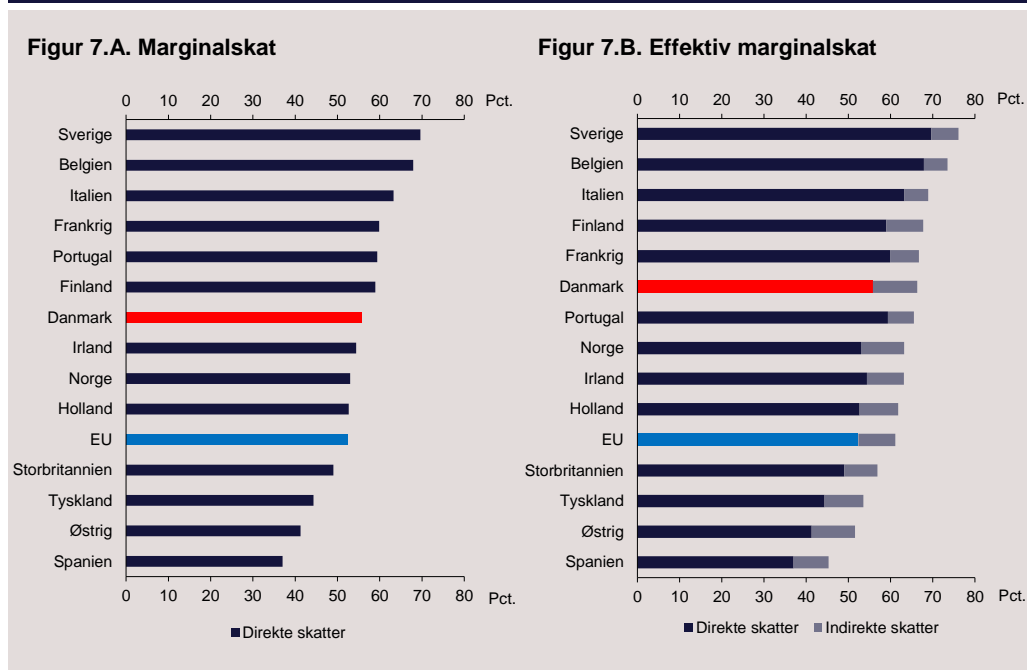
Hvis arbejdsgiveren øger sin udgift til arbejdskraft med 1 krone, vil lønmodtageren få en ekstra købekraft svarende til $(1-m^d)/(1+c)$. Forskellen mellem de to beløb repræsenterer den samlede marginale skatte kile, m , også kaldet den samlede effektive marginalskat på arbejdsindkomst:

$$(2) \quad m = 1 - \frac{1-m^d}{1+c} = \frac{m^d+c}{1+c}$$

For højtlønnede i Danmark udgør den direkte marginalskat på arbejdsindkomst knap 56 pct. i 2016, jf. også afsnit 1. Det er ca. 3½ pct.-point højere end gennemsnittet for højtlønnede i EU-landene, jf. figur 7.A. Den effektive marginalskat (inkl. forbrugsskatter) udgør til sammenligning godt 66 pct. for højtlønnede i Danmark, hvilket er ca. 5 pct.-point højere end gennemsnittet på EU-plan, jf. figur 7.B.

Det betyder, at når der tages højde for forbrugsskatter, bliver forskellen til den marginale beskatning af arbejdsindkomst på EU-plan lidt større. Danmarks relative placering blandt en række udvalgte EU-lande og Norge bliver tilsvarende marginalt højere.

Marginalskat og effektiv marginalskat for højtlønnede i udvalgte EU-lande og Norge, 2016

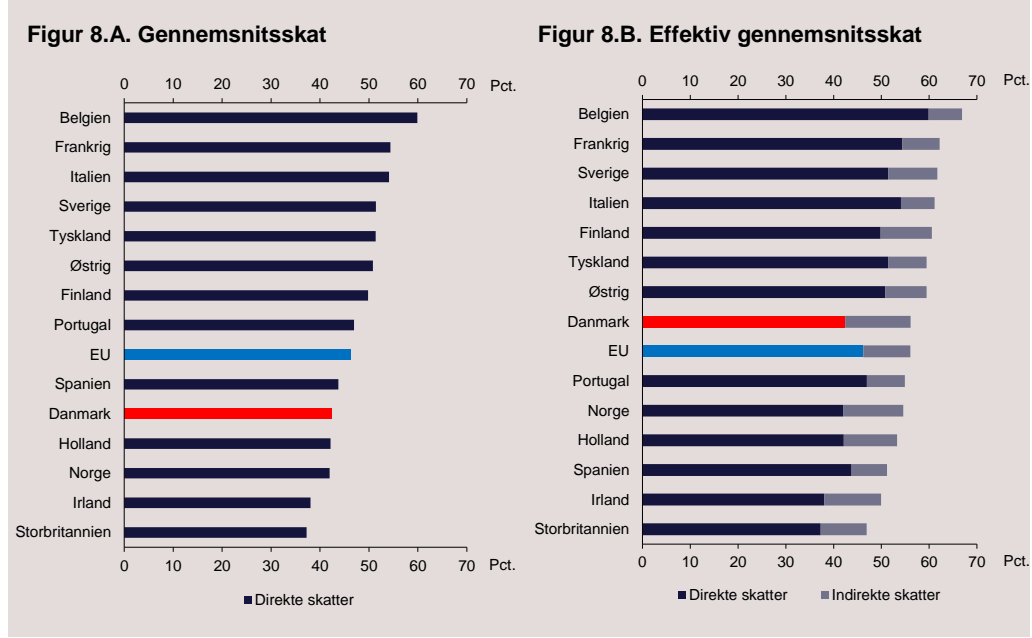
Anm.: Den effektive marginalskat er beregnet med udgangspunkt i marginalskatten for højtlønnede i 2016 og den gennemsnitlige forbrugsskat for 2014, der er seneste år med tilgængelige data. Landene er rangeret efter niveauet for henholdsvis marginalskatten og den effektive marginalskat.

Kilde: OECD.Stat, Eurostat samt egne beregninger.

Hvad angår lavtlønnede og gennemsnitslønnede i Danmark, bliver forskellen til den marginale beskatning af arbejdsindkomst i EU-landene mindre, når der tages højde for forbrugsskatter, *jf. bilag A*. For både lavtlønnede og gennemsnitslønnede er den effektive marginalskat i Danmark forholdsvis lav – herunder lavere end gennemsnittet på EU-plan.

Den *direkte gennemsnitsskat* for højtlønnede i Danmark udgør godt 40 pct. i 2016, *jf. også afsnit 2*. Det er noget lavere end på EU-plan, *jf. figur 8.A*. Den *effektive gennemsnitsskat* (inkl. forbrugsskatter) udgør til sammenligning godt 56 pct. for højtlønnede i Danmark, hvilket er en anelse højere end på EU-plan, *jf. figur 8.B*. Når der tages højde for forbrugsskatter, bliver Danmarks relative placering blandt de udvalgte lande således lidt højere.

Gennemsnitsskat og effektiv gennemsnitsskat for højtlønnede i udvalgte EU-lande og Norge, 2016

Anm.: Den effektive gennemsnitsskat er beregnet med udgangspunkt i gennemsnitsskatten for højtlønnede i 2016 og den gennemsnitlige forbrugsskat for 2014, der er seneste år med tilgængelige data. Landene er rangeret efter niveauet for henholdsvis gennemsnitsskatten og den effektive gennemsnitsskat.

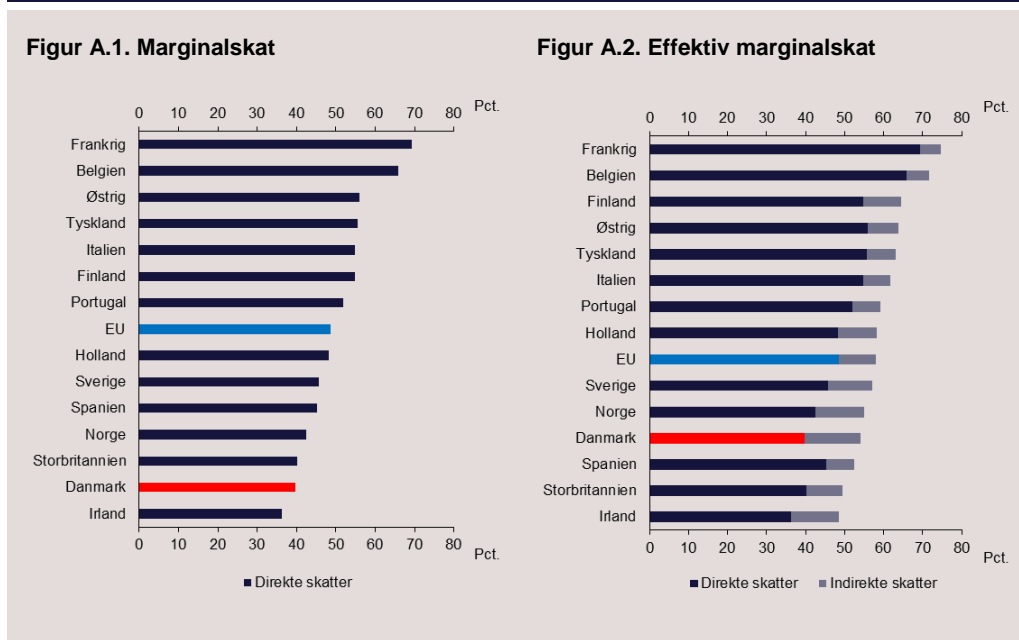
Kilde: OECD.Stat, Eurostat samt egne beregninger.

Den effektive gennemsnitsskat for henholdsvis lavtlønnede og gennemsnitsslønnede i Danmark sammenlignet med de udvalgte lande fremgår af bilag B. Det overordnede billede er, at Danmarks relative placering blandt de udvalgte EU-lande er lidt højere, når der tages højde for forbrugsskatter. Dette skal dog ses i lyset af, at de anvendte forbrugsskatteandele som nævnt er lidt overvurderede på grund af indregningen af moms og afgifter på det offentlige forbrug, og at denne overvurdering formentlig har relativt størst betydning for Danmark og andre lande med en forholdsvis stor offentlig sektor.

Bilag A. Effektiv marginalskat for lavtlønnede og gennemsnitslønnede

For lavtlønnede i Danmark udgør den *direkte marginalskat* på arbejdsindkomst knap 40 pct., mens den *effektive marginalskat* (inkl. forbrugsskatter) er på ca. 54 pct., jf. figur A.1 og A.2. Både den direkte og effektive marginalskat for lavtlønnede ligger under gennemsnittet for EU-landene. Samtidig ændres Danmarks relative placering blandt de udvalgte lande ikke væsentligt. Den direkte marginalskat for lavtlønnede i Danmark er lavere end i Spanien og Storbritannien, mens den effektive marginalskat er højere. Danmarks relative placering i forhold til Sverige og Norge er derimod uændret.

Marginalskat og effektiv marginalskat for lavtlønnede i udvalgte EU-lande og Norge, 2016

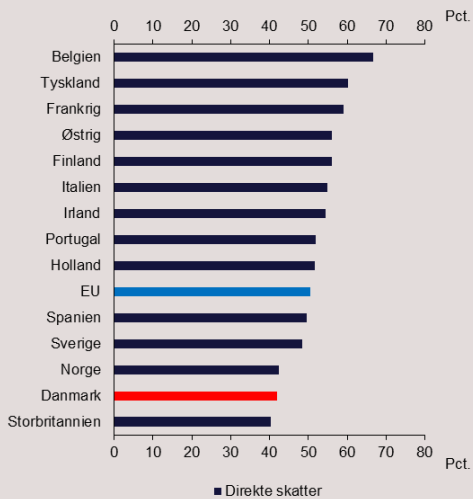
Anm.: Den effektive marginalskat er beregnet med udgangspunkt i marginalskatten for højtlønnede i 2016 og den gennemsnitlige forbrugsskat for 2014, der er seneste år med tilgængelige data. Landene er rangeret efter niveauet for henholdsvis marginalskatten og den effektive marginalskat.

Kilde: OECD.Stat, Eurostat samt egne beregninger.

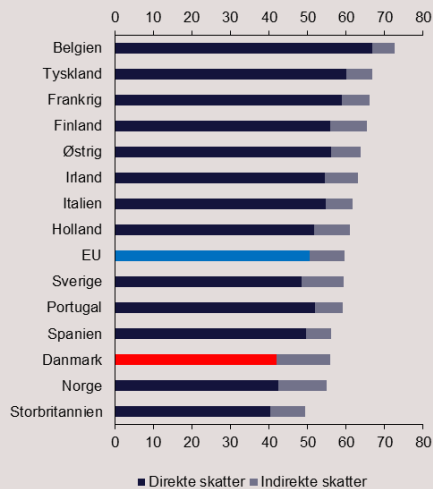
For gennemsnitslønnede i Danmark udgør den *direkte marginalskat* på arbejdsindkomst knap 42 pct., mens den *effektive marginalskat* (inkl. forbrugsskatter) er på ca. 56 pct., jf. figur A.3 og A.4. Både den direkte og effektive marginalskat er for gennemsnitslønnede lavere end på EU-plan. Samtidig ændres Danmarks placering blandt de udvalgte lande kun marginalt. Den direkte marginalskat for gennemsnitslønnede i Danmark er således en anelse lavere end i Norge, mens den effektive marginalskat er lidt højere.

Marginalskat og effektiv marginalskat for gennemsnitslønnede i udvalgte EU-lande og Norge, 2016

Figur A.3. Marginalskat

Figur A.4. Effektiv marginalskat

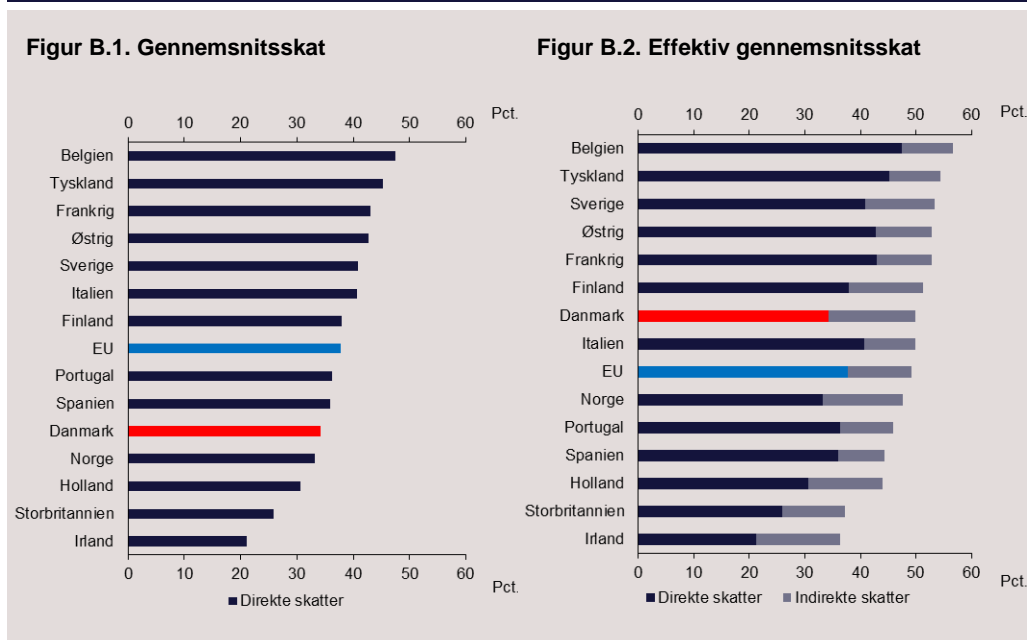
Anm.: Den effektive marginalskat er beregnet med udgangspunkt i marginalskatten for højtlønnede i 2016 og den gennemsnitlige forbrugsskat for 2014, der er seneste år med tilgængelige data. Landene er rangeret efter niveauet for henholdsvis marginalskatten og den effektive marginalskat.

Kilde: OECD.Stat, Eurostat samt egne beregninger.

Bilag B. Effektiv gennemsnitsskat for lavtlønnede og gennemsnitsslønnede

Den *direkte gennemsnitsskat* på arbejdsindkomst for lavtlønnede i Danmark er på godt 34 pct., hvilket er under EU-gennemsnittet, *jf. figur B.1*. Når der tages højde for forbrugsskatter er den *effektive gennemsnitsskat* for lavtlønnede derimod lidt højere end på EU-plan, og Danmark ligger også noget højere placeret blandt de udvalgte lande, *jf. figur B.2*. Danmarks relative placering i forhold til fx Sverige og Finland er dog uændret.

Gennemsnitsskat og effektiv gennemsnitsskat for lavtlønnede i udvalgte EU-lande og Norge, 2016

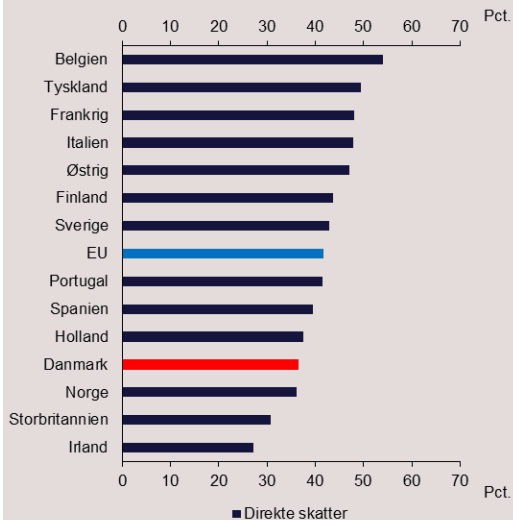
Anm.: Den effektive gennemsnitsskat er beregnet med udgangspunkt i gennemsnitsskatten for højtlønnede i 2016 og den gennemsnitlige forbrugsskat for 2014, der er seneste år med tilgængelige data. Landene er rangeret efter niveauet for henholdsvis gennemsnitsskatten og den effektive gennemsnitsskat.

Kilde: OECD.Stat, Eurostat samt egne beregninger.

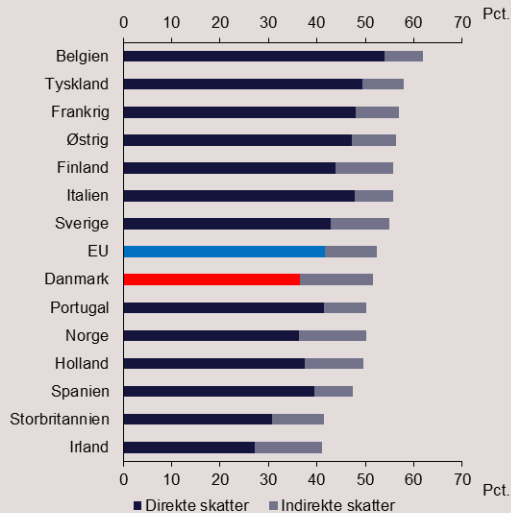
Den *direkte gennemsnitsskat* på arbejdsindkomst for gennemsnitsslønnede i Danmark er på 36½ pct., hvilket er et stykke under EU-gennemsnittet, *jf. figur B.1*. Når der tages højde for forbrugsskatter, ligger den *effektive gennemsnitsskat* for dette indkomstniveau lige under EU-gennemsnittet, og Danmarks relative placering blandt de udvalgte lande er lidt højere end for den direkte gennemsnitsskat, *jf. figur B.2*. Danmarks relative placering i forhold til de andre nordiske lande er dog uændret.

Gennemsnitsskat og effektiv gennemsnitsskat for gennemsnitsslønnede i udvalgte EU-lande og Norge, 2016

Figur B.3. Gennemsnitsskat

Figur B.4. Effektiv gennemsnitsskat

Anm.: Den effektive gennemsnitsskat er beregnet med udgangspunkt i gennemsnitsskatten for højtlønnede i 2016 og den gennemsnitlige forbrugsskat for 2014, der er seneste år med tilgængelige data. Landene er rangeret efter niveauet for henholdsvis gennemsnitsskatten og den effektive gennemsnitsskat.

Kilde: OECD.Stat, Eurostat samt egne beregninger.